

statsministeren har fået det for adskillige dage siden, og derfor kan det ikke være rimeligt, at statsministeren simpelt hen nægter at besvare det.

Jeg gør dette sidste forsøg, debatformen tillader ikke mere, men jeg synes ikke, det er rimeligt, hvis statsministeren ikke besvarer selve det spørgsmål, der er stillet.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 1379

2) Til boligministeren af:

Keld Albrechtsen (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at ni af Lejelovskommissionens i alt 19 medlemmer, heriblandt formanden, har repræsenteret private udlejersynspunkter, og var regeringen opmærksom på denne store skævhed i Kommissionens sammensætning, dengang udpegningsen af medlemmer fandt sted?«

Skriftlig begrundelse

En nærmere undersøgelse af Lejelovskommissionens sammensætning afslører, at denne har været umådelig skæv. Dette må få som resultat, at der ikke kan lægges vægt på Lejelovskommissionens konklusioner. Det var på forhånd givet, at kommissionens konklusioner vil afspejle de private udlejerens interesser.

Udlejerne har i kommissionen haft to officielle repræsentanter, nemlig fra Udlejerforeningen Danmark og Fællesforeningen af Jyske Grundejerforeninger. Lejerne i det private udlejningsbyggeri havde kun en repræsentant, nemlig fra Lejernes Landsorganisation.

Men hertil kommer, at en række af de eksperter, som var medlem af kommissionen, repræsenterede udlejersynspunkter. Ifølge en artikel i Politiken den 28. december 1996 er formanden for kommissionen direktør for Finansrådet og repræsenterer således bl.a. banker, der har ejendomsselskaber med udlejningsejendomme. Formanden er selv medlem af bestyrelsen i sådanne selskaber. Ifølge de oplysninger, der har været tilgængelige i pressen, har der i kommissionen siddet en advokat, der administrerer udlejningsejendomme, og en advokat, der af udlejerne er udpeget til et huslejenævn i København, og yderligere et medlem sidder i bestyrelsen for

ejendomsselskaber. Yderligere to medlemmer har tidligere været medlem af bestyrelsen i ejendomsselskaber. Hertil kommer et medlem – professor Ellen Andersen – som deltog i Ølgaardudvalget, der argumenterede kraftigt for, at huslejen skal bestemmes af markedskræfterne.

I alt repræsenterer 9 ud af 19 medlemmer udlejersynspunkter. En række medlemmer har været afskåret fra at støtte lejerne. Det gælder f.eks. repræsentanterne fra Kommunernes Landsforening, Københavns Kommune, Frederiksberg Kommune og Boligministeriet. Sammenlagt har lejerne derfor højst kunnet håbe på en vis støtte fra en enkelt ekspert og fra repræsentanten for Boligselskabernes Landsforening. I realiteten var udlejersynspunkterne altså på forhånd sikret et solidt flertal i kommissionen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes, det er beskæmmende, at en lejelovskommission som arbejde i årevis uden at nå frem til forslag, som kan forbedre levevilkårene for de mange hundrede tusinde mennesker, som bor i private udlejningsejendomme, og jeg går ud fra, at ministeren og jeg er enige om, at det burde have været det egentlige formål med et sådant arbejde, som vi altså må konstatere at der ikke er kommet noget ud af.

Så jeg vil altså spørge ministeren, om årsagen til det er, at Lejelovskommissionen var så fundamentalt skævt sammensat, som alle undersøgelser af det spørgsmål viser, og om vi på den baggrund kan få ministerens forsikring om, at nu skal vi ikke have flere lejelovskommissioner, nu skal vi i gang med et konkret stykke politisk arbejde for at forbedre vilkårene for disse mange hundrede tusinde mennesker, og så stiller vi Lejelovskommissionens betænkning på en hylde, hvor den kan stå og se pæn ud, og så skal vi ikke have mere af den slags.

Boligministeren (Ole Løvig Simonsen):

Jeg kan til hr. Keld Albrechtsens information oplyse, at Lejelovskommissionen blev nedsat i sommeren 1994 af den daværende boligminister i forlængelse af den omfattende ændring af lejeloven, der blev vedtaget den 1. juni 1994.

I forbindelse med fremsættelsen af forslaget til ændring af lejelovgivningen gav den daværende regering udtryk for, at der var behov for en mere gennemgribende vurdering af det samlede lejelovgivningskompleks, for så vidt angår såvel strukturen som det centrale indhold, og at